

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy hóra	1 "
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:
Plitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:
Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Reform után reform.

Nagy-Becskerek, július 6.

Az egyházi reformokat nem volt még eddig mód és idő keresztül vinni a lapok már újabb reformokat emlegetnek. Apponyi Albert gróf legtüzesebb és legbátrabb fegyverhordozója, a ki minden- esetre a legszemlésebb is, a napokban egy stratégiai remeket vitt véghez, midőn a nyilvános diszkussziót az egyházpolitikai talajról, a mely már kezdett aggasztóan ingadozni és égni a nemzeti párt vezérének lábai alatt, ügyesen átvitte a parla- menti reform terére, a hol az Apponyi- féle harcmódszer már felmutathat egy, mindenesetre kétes sikert. Erre a térre is bátran követjük a pompás publicistát és szószálasogató politikust, mert meg vagyunk győződve, hogy a szabadelvű kormány által fogalmazott reformok nagy művét mi sem akadályozza annyira, mint ha a már programmon levő reformok közé egyre új reformot tolnak be és a toldalék számára az elsőbbséget követelik.

Az történt, hogy a törvényhatóságok, a magyar alkotmány és szabadelvű hala- dás e rég kipróbált védbástyái megbotrán- kozásukat fejezték ki a főrendiház esetle- ges és semmi esetre sem végleges több- ségének oppozíciója fölött s kijelentették, hogy a főrendiházat reformálni szükséges, ez egy vélemény és a törvényhatóságok illetékességükön belül adták azt. És igazuk is van De sem a törvényhatóságok véle- ményadása által nem lett sürgős, rögtön fogantatva veendő a reform, sem az ujon- nan felvetett kérdés azonnali megoldását nem követelték a municzipiumok. A nem- zeti párt publicistikai szóvivője mind- amellettt siet a reformkövetelést egész parlamenti reformmá, vagyis olyanná ki- terjeszteni, a mely a képviselőházat is kereteibe vonja és a teljes parlamenti reformot mindjárt az egyházpolitikai és közigazgatási reform közé szoritja.

Engedelemmel legyen mondva, de ez már mégis egy kissé naiv, hogy ne mond- juk: esetlen taktika. A nemzeti párti uraknak ebbe a csapdájába senki se megy bele. Igaz, a parlamentre minden részében

ráfér a reform és ennek is megjön a maga ideje. Választási jogunk nagyon messze van attól, hogy a modern korszel- lem követelményeinek megfeleljen, és a képviselőház diszciplínája bizonynyal nem kifogástalan. De időszereinek tarthatja-e belátásos hazafi azt ma, hogy pl. az álta- lános szavazási jogot napirendre tűzze? Emelt ez irányban követeléseket a köz- vélemény és a széles néprétegek? Ama konvulsiók, melyek e kérdéseket nálunk is majd előidéznek, még tíz év múlva is jókorán jönnek, és mert jönniök kell, életbe vágó parancsa a hazafias előrelátás- nak, hogy azok a magyar állam szerveze- tét minden részében megerősödjék és a korszerű alkotmány színvonalán találják. Mindenekelőtt az állam iságnak kell a legkiterjedtebb módon szilárdan megalapítva és egészségesen fejleszteni, kell hogy az államhatalom illetékessége elvitathatla- nul felkarolja az összes öt illetve teendőket, hogy a közigazgatás épülete a községtől a központi helyekig rendszeresen kiépít- tessék, egész szerkezetében megerősítsék, megingathatlan oszlopok hordozzák, hatal- mas horderejű falak támogassák: akkor minden lakosnak meg lehet adni az egyéni mozgás legnagyobb szabadságát, minden- kinek meg lehet engedni, hogy kedve sze- rint cselekedjék. Ha ma tennék ezt, na- gyon könnyen beállna a veszély, hogy az egész államépület repedezett lenne. Erre a lépésre nem megyünk az urak kedvéért. A Wekerle-kabinet a reformok sorrendjére nézve elég engedékenynek mutatta magát; de engedékenysége nem mehet odáig, a hol az egész mű és hozzá az állam veszé- lyezetve lehetne. Keresztül fogják vinni az egyházpolitikai reformokat, azután kö- vetkeznek a közigazgatási reformhoz tar- tozó organikus törvények. Ezek után lehet majd a parlament reformjáról beszélni, alsó- és felsőházat új alapokra fektetni. A kuria bíraskodását választási ügyekben persze nem számítjuk a reorganizáló ter- vekhez. Ezt a reformot meg lehet csinálni, a mint a képviselőház komolyan akarja; eddig komolyan még soha sem akarta.

Az ezredéves ünnepély torontál- megyei bizottsága.

Nagybecskerek, július 6.

Torontálmegye legutóbbi rendkívüli köz- gyűlésén megválasztottak azon férfiak is, kikre e megye közönsége hazánk ezredéves fennállá- sának ünnepélyét bizza.

E nevek a következők:

I. Az ünnepélyt rendező bizottság.

Rónay Jenő, Dániel László, gróf Csekonics Endre, gr. Nákó Kálmán, br. Nikolics Feodor, gr. Karácsonyi Jenő, br. Liphay Frigyes, br. Gerliczy Ferencz, Csávossy Ignác, Kovács Agoston, Daniel Ernő, Rohonczy Gida, dr. Pap Géza, Csávossy Béla, Rónay Ernő, Damaszkin Arzén, Tallián Jenő.

II. Küldöttségek.

Rónay Jenő, Daniel László, gróf Csekonics Endre, gr. Nákó Kálmán, br. Nikolics Fedor, gr. Karácsonyi Jenő, gr. Karácsonyi Aladár, br. Baich Iván, br. Liphay Frigyes, br. Gerliczy Ferencz, br. Feilitzsch Berthold, Csávossy Ignác, Kovács Agoston, Daniel Ernő, Rohonczy Gida, dr. Pap Géza, Csávossy Béla, Rónay Ernő, Da- maszkin Arzén, Tallián Jenő, Karácsonyi László, Urbán Iván, Schöffler Antal, Szentkláray Jenő, dr. Klein Mór, Schulpe Vilmos, Bajzáth István, Csávossy Gyula, Daniel János, Jekelfalussy Zoltán, Balázs Iván, Gyertyánffy Jenő, Telecsky Risztó, Krsztics János, Fornszek Béla, Molnár Sándor, Bischitz János, Solymos Gusztáv, Leb- novich István, Bakalovich Agost, Hertelendy Imre, Radoszavjevich Dragutin, Tallián Emil, Jankó Agoston, Bielek Antal, Botka Béla, Gyer- tyánffy Dénes, gr. Bethlen Miklós, Jablonszky Miklós, Grób Béla, Chemez János, Kajtár Jenő.

III. Bandérium.

Rónay Jenő, Daniel László, gr. Csekonics Endre, gr. Nákó Kálmán, br. Nikolics Fedor, gr. Karácsonyi Jenő, gr. Karácsonyi Aladár, br. Baich Iván, br. Liphay Frigyes, br. Gerliczy Ferencz, br. Feilitzsch Berthold, Csávossy Ignác, Kovács Agoston, Daniel Ernő, Rohonczy Gida, dr. Pap Géza, Csávossy Béla, Rónay Ernő, Da- maszkin Arzén, Tallián Jenő, Karácsonyi László, Urbán Iván, Schöffler Antal, Szentkláray Jenő, dr. Klein Mór, Schulpe Vilmos, Bajzáth István, Csávossy Gyula, Daniel János, Jekelfalussy Zoltán, Balázs Iván, Gyertyánffy Jenő, Telecsky Risztó, Krsztics János, Fornszek Béla, Molnár Sándor, Bischitz János, Solymos Gusztáv, Leb- novics István, Bakalovich Agost, Hertelendy Imre, Radoszavjevich Dragutin, Tallián Emil, Jankó Agost, Bielek Antal, Botka Béla, Gyer- tyánffy Dénes, gr. Bethlen Miklós, Jablonszky Miklós, Grób Béla, Chemez János, Kajtár Jenő.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Czérna Árpád familiája.

Mikor Czérna Árpád tíz évi szorgalmas tanulmány után elvégezte a négy elemi osztályt, az apja kivette az adonyi rektor évi szárnyai alól és olyat talált mondani a ragyavert cseme- tének, hogy az hanyat vágta magát az udvar- kellő közepén az ország világ szemé láttára és úgy bögt, mint egy bölönbika.

Azt mondta az öreg Czérna az ő szerelmes fiának:

— Szamar vagy Árpád, azt mondja a rek- tor, — hát majd elmegysz kéményseprő inasnak.

A fiú kért, könyörgött zokogva, feuyegető- zött, hogy elmegy a Bakonyba rablóbetárnak vagy lóköntőnek a Hortobágyra, sőt ijesztgette a dohánycsempészettel foglalkozó familiát avval is, hogy beáll fiáncznak, hanem az öreg Czérna hajthatatlan maradt és mikor látta, hogy több a soknál, az ősi nadrágszíj segítségével kapacitálta az Árpád gyereket Korom Tóbiás városi kémény- seprő portájára. Ott rögtön ráadták a fekete mundurt, bemázolták az arcát hamuval és ezzel fel volt avatva füstfaragó gyakornoknak.

Emberi gyarlóság és a női nem sajátosság hiusága, hogy kéményseprő legényt nem képes Romeónak elképzelni egyetlen egy leány sem, legföllebb, ha vasárnap, mikor ünnepi ruhában mutatkozik be a társadalomnak. És nagy philo-

sophus volt Czérna Árpád, daczára annak, hogy hatszor bukott meg a négy elemi osztályban. Jól ismerte ő a női nem ebbeli gyengéjét, hiszen éppen azért irtózott a kéményseprés mestersé- gétől.

Egyszer észrevette egyik kéményből Korom Tóbiás bübajos leányát Teréziát és majd leszé- dült a fekete birodalomból. Hullt a korom, mint a zápor, szinte maga alá temette már szegény fiút, de ő azt nem vette észre csak Teréziára, a tejfehér arcu szende angyalra nézett és nagyot dobbant a szíve, a mint ez már ilyenkor történni szokott a szegény legénynél.

Nagy philosofus volt Czérna Árpád. Hét- köznap pokolfeketére pingálta a képét és bujdo- kolt Terézia tekintete elől a kémények szurok- sötét homályában. — Ott ábrándozott boldogság- ról, szerelemről; a megüledett füstfellegeknek deklamálta el a szíve érzelmeit, a mit azok a melancholikus füstjegecek minden ellentmondás nélkül hallgattak végig. — Hanem vasárnapra kicsipte magát. Megfürdött, megberetváltkozott, sőt egy borbély jó barátjával gondörre kunkori- tatta szénfekete haját. Keményre vasalt ing kristálylott égő kebelén és az ingen egy valódi 27 krajczáros pipiros nyakkendő díszlett. A ezipője fekete lakból volt és ugy recegett, akár- csak ha egy tekintetes ur viselte volna.

Imígyen átalakítva és kicsinosítva lépett Czérna Árpád a Komorék kertjébe és addig izgott, mozgott, köhécselt és prüsszentet a bübajos Terézia előtt, míg egyszer aztán kitárta keblé- nek forrongó vulkánját és térdreborulva rijogta, mint egy megzavart vércse:

— Imádom önt, naccsád!

Terézia, aki csak minden vasárnap látta Czérna urat, illő szendességgel sütötte le a szemét és csak annyit jegyzett meg erre a vallomásra csókolni való naivsággal:

— Menjen maga komisz!

Ez azonban éppen elég volt Czérna Árpád szerelmes szívének. Reszkető ajakkal, könyes szemekkel válaszolt tulboldogan.

— Köszönöm naccsád, köszönöm!

A mi ezután következik, azt mindenki ki- találhatja, aki már e fajta szerelmes történeteket olvasott. Hát minek is vesztegessük a szót Korom Terézia szüzi naivitásának, ébredező szerelmének színezésére. Az történt, hogy Czérna Árpád meg- kérte a leány kezét, Korom Tóbiás pedig azt mondta a leánynézőnek:

— Sajnálom fiam, de én nem olyan kö- zönséges, hanem városi kéményseprő vagyok, ergő nem adom a leányom egy koldusnak.

Elkeseredtek ezen mind a ketten és egy szép napon elszöktette Czérna Árpád Teréziát egy nagynénjéhez Zsolczára. Papot hívtak, aki törvényesen össze is adta őket, mialatt Korom Tóbiás ungon berken át szaladgált a lánya után. Czérna Árpád imígyen szólott fiatal neijéhez az esküvő után.

— Imádlak, szeretlek, s tudom, hogy te is szeretsz, de azt is tudom, hogy te egy városi kéményseprő lánya vagy, akihez nem méltó egy 7 frt 50 krajczár hetibért kereső füstfaragó legény. Nem érintem hát addig ajkammal szüzi ajkad,

A kiállítási bizottság.
I. Történelmi csoport.
Br. Liphay Béla, Szentklaray Jenő, Szabó Ferencz, Herr Ödön.
II. Közművelődési oktatási, kisded nevelési csoport.

Steinbach Antal, dr. Dellimanich Lajos, Lauka Gusztáv, dr. Klein Mór, Balázi József, dr. Kis Sándor, Scossa Dezső, Knyaskó Lajos, dr. Orsó Mátyás, dr. Stassik Ferencz, Baaden Károly, Schwartz Mihály, dr. Brájje Lajos, Bányai Jakab és a jegyzői egylet három küldöttje.

III. Egészségügy — gyermeknevelés.
Dr. Plechl Szilárd, dr. Haidegger Lajos, dr. Valovics Gyula, dr. Hoffenreich Mór, dr. Nónay Pál, dr. Hadfy Miklós.

IV. Kereskedelmi pénz- és hitelügy.
A Lloyd-társulat, Steinitzer Géza, Moess Károly, Talapkovics Vazul, Francz J. Lajos, Mangold Lipót, Oldal Antal, Schnur Lipót, Weisz Izidor, Vinczevidy Izidor, Milkó Vilmos, Schiller Lipót, Rözer Adam, Stagelschmidt János, Scheinberger Miksa, Tószögi Aladár, Fendler Károly, Markovics Döme.

V. Mezőgazdasági csoport.
A torontálmezei gazdasági egyesület.

VI. Erdészeti — Vadászat.
A torontálmezei gazdasági egyesület.

VII. Közlekedés és hajózás.
Daniel László, Réczey Gyula, Smazsenka Ernő, Molnár Mihály, Kluge Károly, Malina Gyula, Steingaszner Kálmán.

VIII. Az ipari csoport.
Daniel László, dr. Dellimanich Lajos, Poroszkay Béla, Steinbach Antal, Streitmann Antal, Lebanovics István, Bakalovich Agost, Hertelendy Imre, Radoszlavjevics Dragutin, Tallián Emil, Jankó Agoston, Bielek Antal, Botka Béla, Gyertyánffy Dénes, gróf Bethlen Miklós, Jablonszky Miklós, Grób Béla, Chemez János, Kajtár Jenő, a jegyzői egylet három küldöttje, a nagybecskereki, nagyikindai, nagyszentmiklósi és zombolyai ipartestületek képviselve az elnök vagy alelnök, jegyző, és az iparhatósági biztosok által.

IX. Néprajz, háziipar, műkedvelők és fegyencz ipar.
A torontálmezei háziipar-egyesület, Piu-kovich János.

HIREK.

A városi tanács bölcsesége. Soha városban annyi kellemetlenséget nem csinált utcsinálás és kövezés, mint minálunk. Tavaly a legnagyobb nyárban lehetetlen volt járni a főutczán anélkül, hogy a rekkenő hőség kelleméhez egy jó csomó por ne repült volna a szemünkbe ráadásul. Aztán meg a vasúthoz vezető aradáci utczának hosszas és kínos kövezése, — mikor a vasúthoz a temető felé kellett körutazni, no iszen mindennek az emléke még élénken előtűnik áll! Azt hittük, hogy az idén legalább vége lesz ennek a sok anomáliának, a minék a felét a városi tanács okosabb beosztással megspórolhatta volna nekünk. És ebben a hiszemben szívesen eltűrtük a főutca hosszas aszfaltozásával járó nehéz füstöt, meg még a keramit bur-

— A városi tanács bölcsesége. Soha városban annyi kellemetlenséget nem csinált utcsinálás és kövezés, mint minálunk. Tavaly a legnagyobb nyárban lehetetlen volt járni a főutczán anélkül, hogy a rekkenő hőség kelleméhez egy jó csomó por ne repült volna a szemünkbe ráadásul. Aztán meg a vasúthoz vezető aradáci utczának hosszas és kínos kövezése, — mikor a vasúthoz a temető felé kellett körutazni, no iszen mindennek az emléke még élénken előtűnik áll! Azt hittük, hogy az idén legalább vége lesz ennek a sok anomáliának, a minék a felét a városi tanács okosabb beosztással megspórolhatta volna nekünk. És ebben a hiszemben szívesen eltűrtük a főutca hosszas aszfaltozásával járó nehéz füstöt, meg még a keramit bur-

— A városi tanács bölcsesége. Soha városban annyi kellemetlenséget nem csinált utcsinálás és kövezés, mint minálunk. Tavaly a legnagyobb nyárban lehetetlen volt járni a főutczán anélkül, hogy a rekkenő hőség kelleméhez egy jó csomó por ne repült volna a szemünkbe ráadásul. Aztán meg a vasúthoz vezető aradáci utczának hosszas és kínos kövezése, — mikor a vasúthoz a temető felé kellett körutazni, no iszen mindennek az emléke még élénken előtűnik áll! Azt hittük, hogy az idén legalább vége lesz ennek a sok anomáliának, a minék a felét a városi tanács okosabb beosztással megspórolhatta volna nekünk. És ebben a hiszemben szívesen eltűrtük a főutca hosszas aszfaltozásával járó nehéz füstöt, meg még a keramit bur-

Három esztendő — három emberélet egy szerető szívnél. Ennyi ideig gyártott parafadugót Czérna Árpád Philadelphiában. Az üzlet jól ment, mert miután sokat iszik az emberiség, hát sok parafadugóra is van szükség. Egy szóval három esztendő mulva, mint gazdag parafadugó gyáros vitorlázott át Czérna Árpád Európába, hogy beválthassa ígértét és boldoggá tehesse, magának nevezhesse Teréziát, szeretett feleségét.

Oh, hogy a sors olyan kegyetlen a szegény emberhez.
Mikor Czérna Árpád megjött Zsolczára, halva, kiterítve találta imádott hű élete párját. De talált még egyebet is. Három ökölnyi gyereket, a kik bizalmasan gögicséltek felé: papa! papa!

Könyező szemekkel állott a ravatal előtt, de e mellett kíváncsian kérdezte a körülállóktól, hogy kié az a három apróság.

— Hát kié másé, mint a magáé?
— Hogy lehet az! Mit beszélnek?

kolat javításával járó közlekedési akadályokat is. Hanem a mióta a nagy hidnál el van zárva a kocsi közlekedés, igazán nem csodáljuk, hogy ez a közlekedés nem azért, mintha tán javítanák azt a hidat, hanem azért, mert — köveznek! Igen, köveznek nem annak az igazi értelmében, hanem úgy amint viczinális kövezők végezni szokták ezt a mesterséget. Egy pár kövező mester és legény szelid asztozása, gyakori pihe-nése és falatozása, sűrű rágyujtása közben, amíg a kocsi emide kell kerülniök a kitűnő kis hidi közlekedési vonalra, hogy ott a hajó járatok miatt felvonszolt hidoldalak előtt diákok, cselédek, urak és parasztok összetorlódása közben várják a jó szerencsét, a mely megengedi nekik a szomoruan várt átkelést. Nem szükség bizonyítgatnunk, hogy a kishid miféle mizériákat rejteget, hiszen erről mindenki bőven van informálva, kivált most, mikor az ott folyó építkezés közben sorsa azon az ominozus hidon átvezeti. Hanem talán még sem érdemli a közönség, hogy a városi tanács bölcsesége ezt a helyzetet még súlyosítsa azzal, hogy a nagy hidnál vagy két hétig köveztet. Tessék kérem ne öthát, hanem husz, ha kell ötven kövezőt munkának állítani, azok majl pár nap alatt elvégzik azt a kis darab kövezését, de már engedelmet kérünk, a közönség nem arra való, hogy a tanács tapintatlansága miatt örök türelemre legyen kárhóztatva.

— Apa és fia. Érdekes eset állott be Biharvárnegyében. Az üres főispáni székbe Beöthy Lászlót, az élesdi kerület országos képviselőjét akarják kinevezni, s a megye bizodalma is benne összpontosul. Igen ám, de Beöthy László fia Beöthy Andornak, a bihari alispánnak s így előfordulna az az eset, hogy Biharban az alispán apa fölött a főispán fiúnak kellene fölöttes ellenőrző hatalmat gyakorolnia. A dolgot valószínűleg úgy fogják eligazítani, hogy az élesdi választók a főispánná tett fiu helyett az alispánságot odahagyó apát fogják képviselővé megválasztani.

— Eső. A ma reggel ritkás fellegek délig teljesen összeverődtek, elhomályosították az eget úgy, hogy az eső meg is eredt. Azok, akiknek a nyári meleg már csaknem elviselhetlenné lett, talán örülnek a hirtelen borúnak, de az aratók és gazdák aggódva tekintenek az esőre. Baj lenne ha esőzéssé fajlana az.

— Iván-dán. A görög keletiek ma ünneplik Szent Iván-napját. Városunk szerb lakosága ez alkalommal szent misét hallgatott a belvárosi gör. kel. plébánia templomban, melyen Pánits esperes celebrált fényes segédlettel. A déli órákban az ünneplő szépek sokasága hullámzott a nagy utczán, este pedig táncszivigymon fognak összegyűlni, amelyet a „Korona“ szálloda nagy termében rendez a fiatalok.

— Egy híres primás. A táviró szük szóval jelenti, hogy Erdélyi Náczi, a szegediek híres primása öngyilkossá lett. Hanem ez a szük hír sokaknak a szívébe nyillalik. Mindenkinék, a ki valaha hallotta az ő varázshégedűjének a szívhöz szóló hangját. Pedig hej! be sokan hallották Nemcsak Szegeden, hanem az ország fővárosában, a Tisza vidéken, Felső Magyar-

— Mit, hát csak azt, hogy Czérna Árpád három árva gyermeket hagyott hátra. Kié lenne az, ha nem a Czérna Árpádé.

— Ezek az én feleségem gyermekei. Végem van. Megcsalt.

Elborult a szemei előtt az egész világ. Neki akart rohanni a ravatalnak, hogy porrá zuzza a hűtlen asszony tetemét, de ereje elhagyta. Összeroskadt az irtózatossá fájdalom terhe alatt.

A három kis árva körülrajzotta és úgy vigasztalták pityeregve: Papa! Papa!

Világos, hogy Czérna Árpád ártatlan volt a dologban. Az a három gyerek törvénytelen született, hiszen ő künn volt azalatt Amerikában.

Hanem a zsolczai árvaszék értett egy kicsit latinul, megmagyarázta hát neki, hogy miután pater semper incertus est, az a három gyerek az övé, mint törvényes nejeinek hátramaradt árvái.

És miután Czérna Árpád nem nagy hajlandóságot mutatott a gyermekek elfogadására, a bölcs zsolczai árvaszék túljárt az eszén. Mikor felült a kupéba, hogy visszautazzék Amerikába, ott sipogott már a három poronty a fülébe: Papa! papa!

Mit tehetett egyebet szegény Czérna Árpád, vitte a familiáját magával.

Hanem az atlanti tengeren nagyon elfacsarodott a szíve. Busan nézett végig a hanczurászó gyerekeken és egy nagyot sóhajtott:

— No Czérna Árpád, ezért ugyan kár volt neked visszamenni Európába!

Fehér Dezső.

országon, Herkulesfürdön, meg aztán a külföldön, de még Amerikában is. Nem volt nála jobb primás egykor az országban, nem volt az övének jobb banda egy se. És nem is olyan rég volt az, a mint a hajdani híres primásokat emlegetni szokták. Alig pár esztendeje, még ott állt az ő elegáns, simára borotvált bajszos alakja a banda előtt, a melyet úgy betanítani, úgy fegyelmelni senki se tudott, mint ő. Szenvedélye volt, hogy cigány legyen, cigány maradjon ő is, mint az egész híres Erdélyi cigány-dinasztia minden valamire való tagja. Pedig nem szorult rá, képzett zenész, világlátott ember volt, vagyona is volt elég szép, hát megélhetett volna. Aztán meg vele történt meg az a furcsaság is, hogy Szeged városa, mikor egy városi zenédét állított, őt tette meg — direktornak. Azt mondják, tréfából adta csak be az okmányait, kérvényt nem is irt hozzá. De azok az okmányok a legjobb mesterektől voltak. A Náczi hát zenedei direktor lett, de csak addig maradt az, a mig el nem vette azt a szépséges és jóságos úri kisasszonyt, a kit szeretett!

A mint beköltözött vele a régi Szeged egy monumentális emeletes házába, a mi tulajdonavá lett, a perzsa szönyeges, aranyos, ezüstös szobák-ból visszakiváncokozott amabba a másik szabad világba, a mit oly könnyelműen elhagyott.

Ott hagyta a zenédét, ügyetlen kezű, rossz hallású zsidó leányaival, hivatalos óráival s ott termelt megint a banda élén.

Akkor nagyon vig élet volt Szegeden. Messze földről jartak a Náczi nótájára, hullott a lóvé s a banda uriasan megélt.

A Náczi zsenialitása egyébként mindig megtalálta a módját, hogy a bandájának megszerezze a tisztességes kenyeret. A mikor az árviz elvitte a jó világot Szegedről, elvitte a bandáját köruttra. Bejárta a Tisza vidéket, el-szerződött Herkulesfürdőre. Mikor visszatért, mindig ünnep volt Szegedébe. Akkortájt a Prófétát volt a legkeresettebb hely Főnix városában. A Náczi mindig hozott új nótákat s bizony azt még a püspök is meghallgathatná, a, mit együtt produkáltak a Prófétás Gyurival. Ő huzta, az meg énekelte, hogy:

Hét csillagból van a Gönczöl szekere,
Hét szeretőm volt én nekem egyszerre!

Micsoda értelem volt ilyenkor a hegedű-jében.

Egyszerre aztán a mostoha viszonyok arra bírták, hogy elvigye a bandát Amerikába. Fényes engagement kapott Oda is voltak két esztendeig. Ez volt tán az első magyar banda, a melyik igazi becsületet szerzett a magyar névnek. A szerzeményüket hazaküldték a cigányok s mikor hazakerültek, egy kis pénzt is. A Náczi azt beszélték, hogy hajószámra hozta a kárbunkulust, mert biz a yankeekat, ha a magyar nótát meg nem értették lefőzte a karambolban. Ugy tudott karambolozni, mint egy művész.

Hanem bizony a kárbunkulusok helyett hozott valami átkos betegséget, ami lassanként elemészttette. Még egy fényes időszak volt, mikor egész Budapest megrikatta, fellázította a Rákóczy-Bercsényi nótákkal. Azoknak a lelkesítő hatását még megérzi ez a mi generációjunk.

Azontul elhallgatott róla a krónika. Orvosokat, fürdőket járta, elhagyta a bandát, fiatalabb erőre bírva azt, de a betegségen nem tudtak segíteni. Bizonyosan az adta a kezébe a gyilkos fegyvert. Legyen áldott az emlékezete!

— A tárgyalóteremből. Érdekes bünper tárgyalását kezdte meg tegnap a budapesti törvénszék Brunckaláné Oszvald Ilona ül a vádlottak padján s az a gyanu ellene, hogy az öngyilkossá lett Vásonkeőy Imre nevére váltót hamisított. Több évig állottak egymással szerelmi viszonyban s így a tárgyalás valószínűleg pikáns részleteket is fog tartalmazni. Az első nap is botránnyal kezdődött. Vádlottnő ugyanis a törvénszéki elnöktől férje nevének említését mellőzni kérte. Az elnök a vádlottnő e kívánságát jegyzőkönyvbe vétette s viszont figyelmeztette Oszvald Ilonát arra, hogy ha Polónyi nevét említi, ne sajnálja az „ur“ szócskát hozzátenni. Vádlottnő erre kikelt ábrázattal, dühösen kiáltott Polónyi felé:

— Ha ur is, még is gaz ember!

Az elnök a vádlott nőt erre szigoruan rendre utasította. De Polónyi, a panaszos képviselője, nem elégedett meg csupán ezzel, hanem erről külön jegyzőkönyvet kért felvételni, a melyben bent foglaltassék Oszvald Ilona azon kijelentése is, hogy Vásonkeőy Imrét Eberlingek üzték a halálba.

— Az új revolver. Karlováról írják, hogy Goszcsinár Juon szőlőcsész új forgópisztolyt mutogatta Nagy Adam pusztai határcsöznek, miközben az elsült s a golyó Nagynak a balter-débe furódott. A csőznek valószínűleg egyik lábába került a kíváncsisága.

— Az antipirin. Különféle betegségről — már akár képzelték akár valódiak — panaszkodik ma mindenki. Főként az idegesség divat. Nem is lenne csodálatos, ha az emberek nem járnának a színházba mikor olyan darabot adnak ahol lőnek, ahol ugyanis egy ártatlan gyutacsot elsütnek, mely kárt nem tesz ugyan, de hangot ad. Az új betegségekhez természetesen új gyógy-

szerek szükségese. A pezsgőpor áldatlan kultuszát az utóbbi években az antipyrin-é követte. A divatos gyógyszer sokfelé okozott bajt, úgy, hogy a belügyminiszter rendeletileg volt kénytelen annak kiszolgáltatását korlátozni. De mint a francia nők ezerfelé csellegéssal szerzik meg a mindennapi morfiom-adagot, úgy az antipyrin-élvezők is kijátszzák a rendeletet. Feketeerdőn történt, hogy az ottani üveggyárban Feledy Károly tisztviselő fiatal neje egy óra alatt négy adagot vett be a veszedelmes porból. Pár perczel a negyedik por után mérgezési tünetek közt összeesett és két napig nem tért eszméletre. Csak nehezen lehetett az ideges fiatalasszonyt megmenteni az életnek.

Egy tanuló hőstette. Ságón két katona fürödni ment a Temesbe. Az egyik katona nem tudott uszni, s kötelet kötött a derekára; alig ért azonban a mélyebb vízbe, a kötel elszakadt és a szerencsétlen ember kapkodni kezdett mindenfelé. Uszni tudó bajtársa látva a veszélyt, utána ugrott, de csaknem vesztére. mivel a fuldokló a mentő lábaiba kapaszkodott és huzta őt lefelé. Hiába iparkodott a derék mentő a part felé, s mivel nem tudott szabadulni a fuldokló átkarolásától, már-már veszélyben volt is. Ebben a kritikus perczen ugrott be a vízbe Bárvig József tanuló, a ottani uradalom kasznárjának a fia, s a vízbe fulók mögé uszott; mivel tartott tőle, hogy a fuldoklók — ha előlről közeledik hozzájuk — magukkal rántják, hátulról uszott feléjük és fejével taszította őket a part felé. Nagy erőlködésbe került a fiúnak az életmentés, de tettét siker kísérte, amennyiben a fuldoklót a part felé toltta és így megmentette a vízbefúlástól. Az uszni vágyó katona már egészen megtelt volt vízzel, s ekkor a derék fiatal mentő egy másik fiu segítségével dörzsölni kezdte a megmentettet, mire ez lassan magához tért.

Asszonyi bosszu. Makón egy gyöngéd szerelmi viszony lett szétszakitva. A megoldás ollóval történt. Egy fiatal férjnek viszonya volt már évek óta egy özvegy asszonnyal. Csattanós jelenetekben már eddig sem volt hiány. A hitese feleség egyszer a saját házában találta a fiatal özvegyet, hanem ez akkor égre-földre esküdözött, hogy ezentul békét hagy a családi tűzhelynek. Azonban a férj csütörtök és péntek közti éjjel megint megjelent az özvegy lakásán. Éjfél táján zörgettek az ajtón, melyen mikor kinyitották, a hitese asszony lépett be férfi ruhában. Volt egy igazi férfi kísérője is. A férj is segített a feleségének és így szép egyetértésben a protestáló özvegyet — megnyirták egy ménkü nagy ollóval, amely a hiányos világítás mellett bizony megszaladt néha és nemcsak a haját fogta, ha nem a bőrt is néhol, mint az orvosi látélet mondja. Most már a bíróság fogja tárgyalni a pikáns ügyet, melyben egy asszony keresi a — haját.

A herculesfürdői rablás. Ama vakmerő rablás tettesének, amit oláh parasztok követtek el közelebb Herculesfürdőben, az éber csendőrség úgy látszik már nyomában van, sőt a főczinkos hurokra is került, kit egy Domilezku Misztor nevű valleabotveinsiczai oláh személyében, a szászvárosi rendőrhadnagy nyomozta ki és fogta el, igen sok bűnlelet találván nála. A rabló beismerésben van és remélhető, hogy nem sokára czinkos társai is hurokra kerülnek.

Irodalom és művészet.

* **Bera Paula** ezen Nagybecskerekben közkedveltségnek örvendett kitűnő drámai színésznő — mint lapunknak írják — a mult hét folyamán négy estén át vendégszerepelt Szentesen. A tehetséges fiatal művésznő, kit utolsó fellépte alkalmával több virágcsokorral és egy koszorúval tüntettek ki, valósággal elragadta úgy bájos megjelenésével, mint kitűnő alakításával, melyek közt a lovoodi árva volt a legkiválóbb, a szentesi közönséget, mely mind a négy estén teljesen megtöltötte a színházat.

* **Az 1896. évi országos kiállítás** zene-művészeti és színművészeti előadója: Dr. Váli Béla, a Színművészeti Lapok szerkesztője, kereskedelmi miniszter megbízásából kiküldetett az ország nevezetesebb levéltárai és muzeumainak átkutatására. Dr. Váli, mint értesülünk legközelebb városunkba jönni szándékozik a zene és színművészeti ereklyék megtekintése végett. Nevezett kiállítás teljessége érdekében dr. Váli felkéri ezennel mind a zene- és színművészeti ereklyéket, akiknek valamely zene avagy színművészeti ereklye, és pedig régi hegedű, zongora, hangjegyvratok, levelek, naplók, színlapok stb. effélék birtokában vannak, hogy azok felől nevére czimezve egy levelező lapon értesítsék (Budapest, Aréna ut 34. szám alá czimezve) avégből, hogy ideutazása alkalmával azokat megtekinthesse, esetleg megvásárolhassa.

Táviratok.

A német császár utazása.
Budapest, július 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) A német császár északi utazása, — mint Berlinből írják, — a folyó évre végleg elejtetett. Mindamellett a császár augusztus hó elején, a mint a katonai javaslat benyújtott Cowesbe, Angliába utazik hosszabb tartózkodásra.

Vilmos császár életveszélyben.
Budapest, július 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből sürgönyzik, hogy Vilmos német császár életveszélyben forgott. Tegnap késő este ugyanis kocsija majdnem neki rohand egy terhes kocsinak, melyből két gerenda kilógott. A császár kocsija nem vette észre a kritikus helyzetet, de egy járókelő halt ot kiáltott a kocsisra, mire az megállította a rohanó paripákat és ezzel eleje volt véve nagyobb bajnak.

Egy híres primás öngyilkossága.
Budapest, július 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Erdélyi Nácsi szegedi cigányprimás ma délelőtt az üllői uton levő Gschwindt-féle fürdő egy kabinjában szíven lötte magát és azonnal meghalt.

A gráci diákok.
Budapest, július 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) A gráci diákok nincsenek megelégedve a rektorral. Tegnap este tüntettek ellene s ez alkalommal husz diákot letartóztattak. A zavargás oka a rektor állítólagos tulszigióra.

Zavargások.
Budapest, július 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból érkezett hírek megerősítik, hogy a zavargásokat többé nem a diákok csinálják, hanem az anarkisták. Tegnap este a csőcselék ismét megtámadta a rendőrséget. A katonaságot bevonták a környékről és azok is alig képesek a rendet fenntartani. Az utca telve van kétségbeesett kinézésű emberekkel, akik azért csinálják a zavart, hogy rabolhassanak. A rendőrség rendkívüli erőlyel és tapintatosan jár el. Daczára annak, hogy kövekkel dobálják őket, csak a legvégső esetben nyul fegyveréhez. Az éjjel azonban már fegyverre került a dolog s ez alkalommal az egyik zavargó fejét behasították. A tüntetések csak éjjelkor szüntek meg. A francia kamarában tegnap többen interpellálni akartak a zavargások ügyében. Dupuy miniszterelnök azonban kérte az interpellálókat, hogy az ügyet a hétfői ülésen tárgyalják.

A halál torkában.
Budapest, július 6. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból távirják, hogy a thornhilli köszénbányában történt robbanás következtében a bánya meggyulladt. Tartani lehet attól, hogy a bányában dolgozó száznegyvenöt ember életét veszti.

VASUT-ÜGYEK.
Magyar királyi államvasutak.
(Nyugot magyar-osztr. vasuti kötelék díj-szabási füzet kiadásának elhalasztása.) V. o. atk. zással a „Vasuti és közlekedési közlöny” f. évi június hó 4-én 67. számában 67143/c. I. sz. a. a nyugot magyar-osztrák vasuti kötelékben f. évi július hó 1-én kiadandó IV. rész, 1. díj-szabási füzetet illetőleg megjelent hirdetményre, közhírré tétetik, hogy ezen díj-szabási füzet csak folyó évi augusztus hó 1-én fog kiadandó, és hogy ennélfogva a II. rész 7. díj-szabási füzet is csak ezen napon fog hatályon kívül lépni. Budapest, 1893. június 29-én. — A magyar kir. államvasutak igazgatósága, egyszersmind a többi kötelékes vasutak nevében is. — Utánnomás nem díjazatik.

Magyar királyi államvasutak.
Árverési hirdetmény. Ezennel közhírré tétetik, miszerint az üzletszabályzat 70. §-a értelmében elárúsítandó kiváltatlan szállítványok nyilvános elárverezése Budapest dunapart állomásunkon folyó hó 20-án csütörtökön délelőtt 9 órától kezdve tartatik meg, mely árverésre a t. cz. közönség eszennel meghívatik. Budapest, 1893. évi július hó 1-én. — Az üzletvezetőség. (Utánnomás nem díjazatik.)

REGÉNY-CSARNOK.

RAOULA.

Irta: Horváth Vilma.

XXII.

(34-ik folytatás.)

„A természet szépsége csábító volt; öntudatlan engedem át magam a sors kezének vezetésére, s így haladtam végig a réten, viruló pázsiton, — el a csergedező patak partjain, míg észrevétlen egy édenhez hasonló kertbe értem.”

„Ah! e kert oly szép, oly nagyszerű volt, hogy önkénytelen tekinték a magasba — ha vajjon felettem látom-e még egy dicsőbb menyország azurkék éjét?”

„Magas dulsombu pálmák emelkedtek itt felfelé, lábaiknál a röpkeny-borostyán szende lenyuló ágai terjedtek szét, míg bátrabb levelei ábrádosan karolák a fák galyait.”

„A földet egészen zöld pázsit smaragd fűszálai boriták, míg közöttük mint drága ezüstszallag nyult végig a fényes kavicsos ut.”

„Gyönyörű virág-, s rózsá-berkek emelkedtek az ut ösvényén tova, büszkén emelve koronás szép fejüket a magasba, míg lábaiknál a szende ibolya, s még több kis mezei virágok nyugottak, félve emelve fel csak kis fejüket a magasztos büszke növények felé.”

„Frisz moh-ágyra ültem a szökőkút hűs közelében, melynek lehulló cseppjei mint gyémántkő ragyogtak a napnak átható sugaraitól.”

„A víz csergedezése, a lég átlátszó tulvilági fuvalma, s a körültem viruló növények kábitó illata által sajátszerű érzelmbe merültem. Érzetem felettem egy erőt, melynek hatalma jöltevően hatott reám.”

„Rögtön egy regés szellemi phantasticus alak bontakozva előttem a légből ki, s felém lengve ekképen szólt:

„Raoula! ha elhagyád az emberek földjét, felkeresve a virágok tündérhonát, — úgy szólj — mond megjelenésed okát, s kérelmed teljesítve lesz.”

„Öntudatlan vezetődtem ez édenbe” — volt feleletem; erély nélkül ugyan, de éreztem, hogy keblemet hiány tölti; de azon hiányt feltalálni képtelen vagyok.”

„Tündérem mosolygott.”

„Jéjj velem — szóló ő — én segíték e talányt felfedezni; nekem talán sikerülend. Szakíts le magadnak emlékül itt — folytatá — egy virágot, a mely virág ereje talán az irt kebledben pótolja.”

„Így kézenfogva haladánk tova, mig nem sokára pillantásom egy rózsabokron állott meg. A rózsá legköltősebb virág, kedvencz virágom, őt akarám tehát emlékül leszakasztani. De alig fogam meg a szép rózsá szárát, midőn tövise kegyetlenül megvérze, s a rózsá e szavakat mondá:

„Ne szakítsd le ifju leány a szépség tündöklő koronáját — hadd őt virulni homlokodon; szépség a legcsábítóbb vonzerő — a világban ezzel hódithatsz sokat.”

Ez élő virág meglepett: szavainak értelmelt; élni hagyam s a közelében viruló fehér narcis-bokorból választék egy szálat.”

„En a hiuság virága vagyok — szóló az — ne tűzz kebledre ifju leány, mint sirszobor állók én a megölt szív hantján.”

„Borzadva fordultam el e veszélyes virágtól s távol tőle az ártatlan fehér liliomra vetém vágyó pillantásomat.”

„En, — szólalt fel, — a méltóságot jelképezem; száram gyöngé, könnyen megtörheted, — de a lélek méltóságát nem törheti meg semmi. Méltóság az önéret: s büszkeséggel egy testvér: karöltve járnak ők az élet terén, s ki velők bir, az mélyen nem sülyed soha; vajmi hibás az, ki a büszkeséget göggel téveszti s így bűnnek nevezi.”

„Mig a liliom ekképen szólt, azalatt érzetem, hogy őt megtörni annyi lenne mint önmagamnak meghajolni — arra én képtelen válék, s így tovább haladtam egy myrtus-bokor felé.”

„Leszakasztasz? — esenge ő csengő hangjával, — én a szerelem vagyok.”

„Ijedten hátráltam egy lépést.”

„Nem akarsz szeretni lányka — kérdé ismét a myrtus, — félsz, hogy a gyönyör követeli áldozatképjutalmát? Lásd, ha kérded: e földön mi üdvözítő — az angyalok feleletül engem mutatnak; — ha keresed: az életben mi nyujt legkínosabb fájdalmat — úgy a daemonok is engem törnek meg. Szív! az égnek átka — a földnek mennyország, oh! óvd meg szivedet mentől tovább es érzelmétől, — hadd még a myrtust távol virulni szivedtől.”

„Szegény kis virág óvásod késő már. Lépteimet s szende vadrózsához vezetém.”

„En a költészet vagyok” — szólalt fel ő — Ne törj meg, ne hervassz el engemet. A poesis az élet fűszere, s mig e gyöngéd érzelem kebledben el nem halt, addig az élet bájosan mosolyg feletted legzordabb éjelen.

(Folytatás következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Holtsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek-Nyikinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	T. sz.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	Szécsány-Párdány				
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12	Budapest ny. p. u.				
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	Nagybecskereken át ind.				
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	Szécsány				
Melencze	632	111	832	N. Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	Módos				
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	Fény				
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	452	—	*Szivattyutelep.	611	255	Párdány				
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	Párdány—Szécsány				
Karlova	800	249	1024	Szárca	955	508	—	Nagymargita	627	316	Párdány ind.				
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Zichyfalva	639	329	Fény				
Temesvár	—	520	454	Szécsány ind	934	600	—	Györgyháza	651	345	Módos				
Budapest	125	—	648	Bóka	947	616	—	Szécsénfalva-Ráros-Istvánvölgy	706	402	Szécsány				
Nagykikinda-Nbecskerek				Kanak	1004	636	—	*Óléc	714	412	Budapest ny. p. u.				
Budapestny.p.u.ind.	700	830	220	*Óléc	1013	646	—	Kanak	723	424	Nagybecskereken át érk.				
Temesvár	950	1120	400	Szécsénfalva-Ráros	1022	703	—	Bóka	739	444	Fény				
Nagykikinda (v.)	325	400	700	Istvánvölgy	1032	717	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	Módos				
Karlova	415	441	741	Györgyháza	1044	741	—	Szécsány ind.	801	514	Szécsány				
Beodra	435	452	753	Zichyfalva	1059	802	—	Szárca	814	531	Budapest ny. p. u.				
Törökbecse-Aracs	531	532	833	Nagymargita	1108	812	—	*Lajosmajor	826	545	Nagybecskereken át érk.				
Kumán	557	563	855	*Loudontanya	1116	822	—	*Pusztá Kenderes	833	546	Fény				
Melencze	629	614	917	*Szivattyutelep.	1129	835	—	Lázárföld	842	603	Módos				
Ellemér	652	634	937	Bethlentanya	1137	847	—	*Sándor-udvar	853	617	Szécsány				
Nagybecskerek érk.	710	652	955	*Temespaulis	1145	858	—	N. Becskerek-Bpart	910	641	Budapest ny. p. u.				
Párdány	1008	—	—	Verseczrét	1149	903	—	Nagybecskerek érk.	—	645	Nagybecskereken át érk.				
Versecz	1149	—	—	Versecz	1149	903	—	Nagykikinda	—	1104	Fény				
				Temesvár	317	—	—	Temesvár	—	454	Módos				
				Báziás	325	1129	—	Budapest	—	648	Szécsány				

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—532) vannak megjelölve.

A *gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételeken — vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

3132. szám 1893.

Pályázat.

Klekk községben, a szülésznői állás elhalálása folytán megüresedvén, a választás f. évi július hó 17-én reggel 8 órakor Klekk községében fog megtartatni.

A járandóság évi 30 frt és minden szülés után 2 frt díj; teljes vagyontalannál ily díj nem jár.

Felhívtnak a pályázni óhajtok, kik a német és magyar, valamint román nyelvet szóval birják, hogy felszerelt folyamodványukat, folyó évi július hó 15-éig alólírottán benyujtsák.

Nagybecskerek, 1893. évi június 26.

Bakalovich Ágost, főszolgabíró.

4854. kig. szám 1893.

Pályázati hirdetmény.

A torontálmezei csenei járásban Csene székhelyvel szervezett járási gyémesteri állásra ezennel pályázatot hirdetek. A gyémester javadalmazása évi 200 frt fizetés, 100 forint lótarási átalány és minden segéd után évenként 100 forint, azonkívül a vonatkozó vármegyei szabályrendeletben megállapított díjak, végül szabad lakás.

A pályázni óhajtokat felhívom, hogy sajátkezűleg irt folyamodványukat — községi erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelve — melyben nyelvismeretük és eddigi foglalkozásuk is kitüntetendő lesz, folyó évi július hó 20-ig alólírt főszolgabíróhoz nyujtsák be.

Csene, 1893. évi július hó 4-én.

Chemez, főszolgabíró.

1386. szám ex 1893.

Hirdetmény.

Alólírottak által ezennel közhírré tétetik, hogy e község folyó évi 4. számú képviselőtestületi, törvényhatóságilag is jóváhagyott határozatából kifolyólag 2 ártézi kut furatását határozá el. Felhívtnak mindazok, a kik ily vállalatokkal foglalkoznak, hogy ajánlataikat, melyben minden körülmény pontosan felsorolva van, alólírott előjárásához czimezve f. évi július hó 30-ig annyival inkább benyujtsák, mert a későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

Perlasz, 1893. évi június hó 25-én.

Ivánovits, bíró.

Miskov, jegyző.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.

(403—3.2) 5629. ki. szám 1893.

Hirdetmény.

A torontálszécsányi község orvosi állomásnak betöltésére folyó évi május hó 16-án 4444 szám alatt hirdetett pályázat eredménytelen maradván, az újból kiíratik és a választásnak a torontálszécsányi községben eszközözlendő megejtésére folyó évi július hó 31-ik napjának d. e. 10 órája kitűztetik.

A pályázati folyamodványok kellőleg felszerelve az előző napig ide benyujtandók. Módos. 1893. évi június hó 30-án.

Lebánovich István, főszolgabíró.

(Utánnymat nem díjaztatik.)

2813. tlv. szám 1893.

Árverési hirdetmény.

A mellenczei takarékpénztár részvénytársaságnak Milankov Obrád és társai elleni végrehajtási ügyében Heumann Mór által utóajánlat címén jelen kérvény mellett bemutatott és a nagybecskereki adóhivatal mint bírói letéptéptárnál 1893. évi május hó 4-én 85. sz. a. és bírói letéptéptárnál 87. f. szám alatt bevett 120 forint 85 kr. azaz százhusz forint 85 kr. bírói letétül elfogadtatik és utasítatik nevezett letéptéptár, hogy ezen összeget a végrehajtási tömeg javára további intézkedésig szabályszerűen kezelje. Együttal következő árverési hirdetmény bocsátatik ki.

A törökbecsei kir. járásbírósg mint tlv. hatóság közhírré teszi, hogy a mellenczei takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak, Milankov Obrád, Marko és Atyinov Pera kumáni lakos végrehajtást szenvedők elleni 45 frt tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében Heumann Mór utóajánlata folytán a területén lévő Kumán község határában fekvő 635. sz. tlv. foglalt 1160. hr. és 604. öi. számú ház és beltelek 121 forint utóajánlati árban, az ugyanazon község 1468. sz. tlv. foglalt 4251/7147. hr. sz. maradvány föld 23 forint 10 kr. utóajánlati árban, ugyanazon tlv. foglalt 4251/474. hr. sz. maradvány föld 27 frt 50 kr. utóajánlati árban, ugyanazon tlv. foglalt 4251/475. hr. sz. maradvány föld 22 frt utóajánlati árban az ugyanazon tlv. foglalt 4557/503. hr. sz. maradvány föld 2 frt 20 kr. utóajánlati árban, ugyanazon tlv. foglalt 4557/504. hr. sz. maradvány föld 2 forint 20 kr. utóajánlati árban, ugyanazon tlv. foglalt

(398—3.3)

foglalt 4557/505. hr. sz. maradvány föld 2 frt 20 kr. utóajánlati árban, ugyanazon tlv. foglalt 4557/506. hr. sz. maradvány föld 3 frt 30 kr. utóajánlati árban az ugyanazon tlv. foglalt 4557/507. hr. sz. maradvány föld 3 frt 30 kr. utóajánlati árban az ugyanazon tlv. foglalt 4557/508. hr. sz. maradvány föld 3 forint 30 kr. utóajánlati árban 1893. évi július hó 27-ik napján délután 3 órakor Kumán községében árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt e kir. járásbírósgnak tlv. irattárában s a kumáni község-elöljáróságnál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsen, a kir. járásbírósg tlv. hatóságánál, 1893. évi május 20-án.

Petrik, kir. bíró.

Nyereménytulajdonosok

kerestetnek!!
Gazdátlanul hever

20 millió forint.

Az 1887. óta megjelenő „Telegraph” sorsolási lapnak az a programja, hogy a még most is gazdátlanul, parlagon heverő esedékes sorsjegy-nyereményeket, melyek a husz millió forintot meghaladják, tulajdonosaik jogos birtokába jutassa.

Ebbeli törekvésünket eddig is oly siker koronázta, hogy a legnagyobb örömmel konstatálhatjuk, hogy a hozánk beküldött tömeges kérdézködések folytán teljesített kutatások meglepő eredményre vezettek, amennyiben igen nagy összegeket juttatunk ily módon a sorsjegy-tulajdonosok kezébe.

A sok millió azért hever parlagon, mert a sorsjegy-tulajdonosok nem törődnek sorsjegyeik számaival és nem tartanak megbízható sorsolási közlönyt.

Mindamellett, hogy lapunk előfizetési ára egész csak évre 1 forint, előfizetőink között évenként még

20 drb

Jószív sorsjegyet

is sorsolunk ki, és pedig minden év január, április, július és október 1-én 5-5 darabot. E sorsjegyeknek okvetlenül nyerniök kell és van a nyeremények között 40.000, 30.000 és 20.000 koronás főnyeremény is.

Oly sorsjegy-birtokosoktól, kik a lapra elő nem fizettek, és sorsjegyeik számának kibuzása iránt kérdézködének, a válasza egy 10 kros bélyeget kérünk.

Előfizetést az év bármely napján postautalványok útján elfogadunk.

393-10.2)

TELEGRAPH

sorsolási közlöny kiadóhivatala

Budapest, Váci-körút 43.